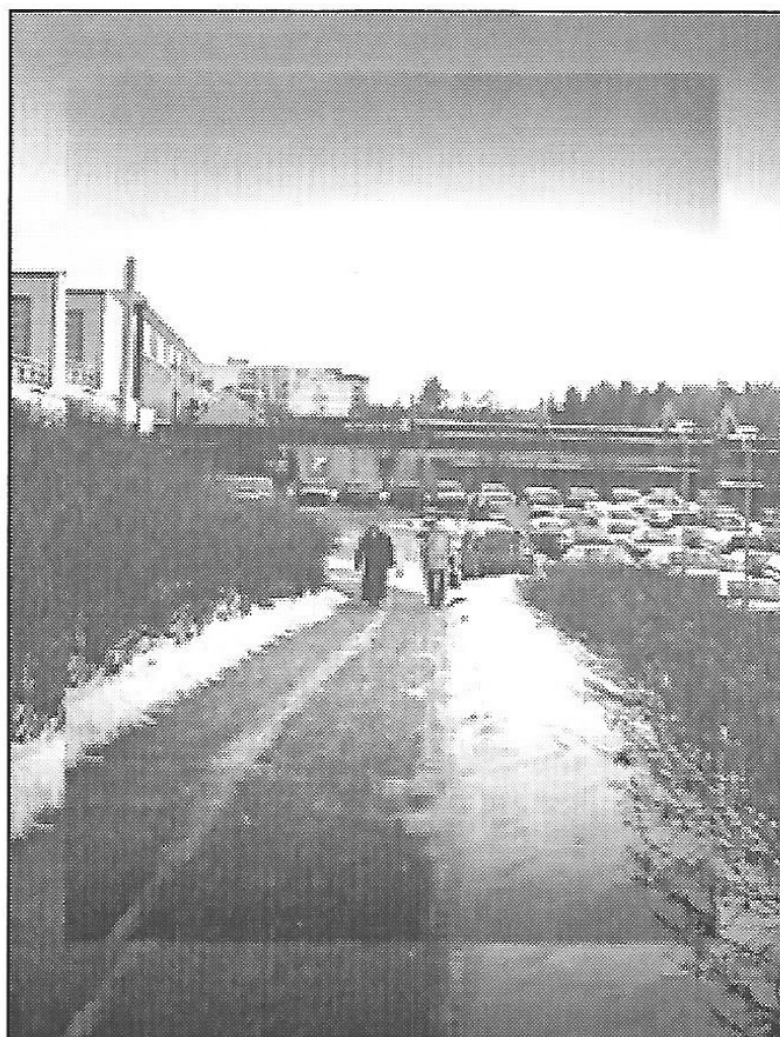

PASILLI

POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI

***Hallinnon saneerausta? - Pääluottamusmiehen palsta - Työstä ja vähän suoje-
lustakin - Mielenpitoita - Ruokaa yövuo-
rolle? - Työsuojelua Raskaalla - On-
gelmana esimies - Ulkista - Puukko -
Teutorin kristallipallo - Jouluni - Yhtä
puuroa - Hyvää uutta vuotta kaikille
Pasillin lukijoille!***

5. 2001

HALLINNON SANEERAUSTA?

Nyt se on sitten totta? Suomen Posti on ryhtynyt saneeraamaan hallintoaan. Muutama vuosi sitten, edellisen tuottavuuskriisin aikaan aiottiin myös karsia hallintomenoja. Säästökuurin päätyttyä herrat johtajat joutuivat hämmästykseen toteamaan, että hallinto- ja tukitoiminnan kulut olivatkin lisääntyneet muutamana kymmentä prosenttia.

Postilla ei ole perinteitä hallinnon saneeraamisessa. Valtakunnan politiikasta tutuksi tullut hyvä-veli järjestelmä on toiminut postissakin erinomaisena puskurina hallinnon järjestyksen tiellä. Aina on löytynyt paikka epäonnistuneellekin veljelle. Jos ei muuten, niin organisaatiota muuttelella.

Ja onhan niitä organisaatioita muuteltukin. Miltei joka vuosi, viimeisen kymmenen vuoden aikana ja me postimiehet olemme pudonneet kärryiltä jo vuosia sitten. Meitä onkin aina lohduteltu sillä, että organisaation muuttaminen ei mitenkään vaikuta käytännön työntekoon. Eikä se ole vaikuttanutkaan. Organisaatioita on muuteltu ja kehitelty joistain muista syistä kuin käytännön tuotannollisista tarpeista. Ovatko syinä olleet uudet USA:sta tänne rantautuneet trendikääät johtamisfilosofiat, perustavaa laatua olevien hallinnollisten munausten peitteleminen vai täydellisen arvostelukyvyn alistuminen ajatukseen jatkuvan muutoksen välttämättömyydestä. Vain herra tietää.

Postin käsittely, kuljetus ja jakelu on säilynyt periaatteiltaan muuttumattomana, huolimatta yhteiskunnan teknisestä kehittämisestä. On mahdollista kuvitella Suomen Posti Oy:lle-

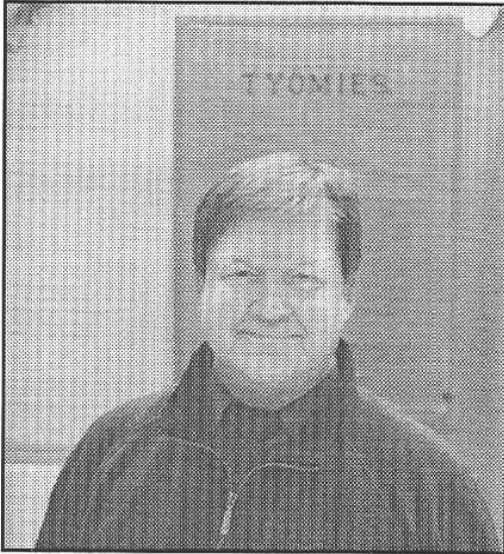
kin organisaatio, joka todella olisi suunniteltu tuotannon tarpeisiin, mutta ikävä kyllä, meidän on tyydyttävä vain kuvitelmiin. Postissa hallinnon kehittämiseksi on valittu toinen tapa. Tuotannosta hurskaan tietämättömät hallinto- ja tukihenkilöt suunnittelevat ja organisoivat hallinto- ja tukihenkilöiden toimenkuvia ja kehittävätkin uusia hallitsemisen organisaatioita. Hallinto elää omaa, tuotannosta irrallista elämänsä.

Postin johdon arvomaailmassa ja kielenkäytössä asiakas on jyrännyt henkilöstön täydellisesti. Yhteistoiminta on historiaa. Ainakin tasolla, jolla siitä voisi olla molemminpuolista hyötyä. Herrat eivät arvosta käytännön työelämän tuomaa kokemusta ja ammattitaitoa. Työntekijät on syrjäytetty budjetin valmistelusta, tilastoyhteistyösopimusta ei ole noudatettu, julkisuuden paineessa yhteisesti toteutetut miljoona-projektit (esim. SIKKE, ehkä tulevaisuudessa myös PSIM) on unohdettu haudan hiljaisuuteen.

Asioiden suunnittelu alhaalta ylöspäin ilmeisesti herättää kauhunsekaisia epäilyjä Postin ns. suunnitteluammattilaisten keskuudessa. Tapa on kuitenkin välttämätön, jos haluamme saada toimivan organisaation, jossa suoritetaan yrityksen hallinnon kannalta tarpeellisia ja järkeviä tehtäviä. Hallinnon saneeraamisessakin on kysymys ensisijaisesti tehtävistä. Vain tarpeellisilla ja järkevillä tehtävillä on oikeus olemassaoloon. Mutta kuka nykyPostissa tietää, mikä on tarpeellista ja järkevää? Tarpeettoman ja järjettömän tehtävän tekijäkö?

Kari Pihlaviita

PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN PALSTA

On vuoden kiireisin ja pimein aika, mutta talvipäivän seisaus on jo takana ja samoin joulukiireet. Suomi valmistautuu euron käyttöönottoon, mutta markkoja ja euroja nähdään rinnakkain käytössä vielä pari kuukautta. Saimme seurata suuremman luokan poliittista teatteria, kun Suomen pankkiin piti valita pari korkeapalkkaista johtajaa. Kaksi poliitikassa toimivaa ja julkisuudessa näkyvää henkilöä pitivät itsestään selvyytenä, että heidät nimitetään, mutta toisin kävi. Presidentti pisti pakan sekaisin ja käytti nimitysoikeuttaan, joka hänelle kuuluu, tehden valintansa muiden hakijoiden joukosta. Mielestäni on hyvä näin ja nappiin osui tällä kertaa, mutta "show" varmaan jatkuu pitkään näiden väärinymmärrettyjen ja päähänpotkittujen tyrkyllä olleiden ja heidän tukiryhmiensä keskuudessa.

Kun Postin tulos kuluneella vuodella ei ollut lähelläkään budjetissa asetettuja tavoitteita, alkoi työnantajamme taas kerran hillitsemään menoja, säästämään ja "kehittämään organisaatioita". Toivottavasti näillä toimilla ei ole kielteisiä vaikutuksia palvelujen tuottamiseen, niiden saamiseen ja ylläpitämiseen. EU:n myötä Posti on Suomessa kilpailutilanteessa, jossa kilpailijoita riittää niin omasta maasta, kuin maailmaltakin. Työpaikkojemme säilyttäminen, sijoittuminen ja kouluttaminen mahdollisten muutosten toteutuessa Postissa, pitää turvata jatkossakin.

MONIKULTTUURISUUS VOIMAVARANA TYÖYHTEISÖSSÄ on hanke, joka liittyy toimenpidekokonaisuuteen RASISMIN JA MUUKALAISVIHAN TORJUNTAAN TYÖPAIKOILLA. Se alkoi 15.11.2001 ja kestää aina vuoden 2005 huhtikuun loppuun asti.

Jo syksyllä vuonna 2000 virisi SAK:ssa, joissakin ammattiliitoissa ja Kiljavan opistolla, keskustelu maahanmuuttajien asemasta ammattiyhdistysliikkeessä. Pian ne laajenivat koskemaan maahanmuuttajien asemaa työmarkkinoilla. Syntyi ajatus hankkeesta, jossa työelämän eri osapuolet yhteistyössä maahanmuuttajien kanssa, yrittävät kehittää malleja ja käytäntöjä maahanmuuttajien työllistämisen parantamiseksi. Tätä ideaa tuki EQUAL-ohjelman voimakkaasti esiin nostamat kannanotot työelämän osapuolten merki-

tyksestä, kun edistetään hyviä etnisiä suhteita työelämässä. Ohjelmassa korostetaan, että työnantajat, -tekijät ja työmarkkinajärjestöt ovat keskeisiä toimijoita niin koko maan tasolla, kuin työpaikoillakin.

Lopuillaan olevan vuoden aikana keskustelut laajenivat ja hankkeen suunnitteluun lähtivät mukaan SAK:n ja Kiljavan opiston lisäksi Johtamistaidon opisto, neljä SAK:laista ammattiliittoa ja Työväen Sivistysliitto. Hankkeen suunnittelijat ovat myös tavanneet työssä olevia maahanmuuttajia, kartoittaen heidän kokemuksiansa suomalaisesta työelämästä.

Hankkeen tavoitteena on, että maahanmuuttajat yhdessä valtaväestön kanssa edistävät omaa työllistymistään ja tasa-arvoa työpaikoilla. Että monikulttuurisuus nähdään työyhteisön ja yrityksen voimavarana entistä useammin, että sosiaaliset verkostot maahanmuuttajien ja valtaväestön kesken lisääntyvät työelämään liittyvissä asioissa työyhteisöissä ja erityisesti ammattiyhdistysliikkeen jäsenissä syntyy myönteistä asennoitumista maahanmuuttajia kohtaan.

Tavoitteena on myös, että työnantajat kiinnostuvat rekrytoimaan maahanmuuttajia ja he puolestaan oppivat tuntemaan suomalaisen työelämän pelisäännöt, omat oikeutensa ja velvollisuutensa työyhteisön ja ammattiyhdistysliikkeen jäsenenä. Lisäksi edistetään maahanmuuttajanuorten työelämään tutustumista tukemalla heitä kesätyöpaikkojen saamisessa.

Kohderyhmäksi on kaavailtu ensisijaisesti 20 työyhteisöä ja niissä noin 200 työyhteisön jäsentä. Ne edustavat sekä nais-, että miesvaltaisia aloja ja niitä voidaan kutsua maahanmuuttajien sisään-tuloaloiksi.

Yhteisöjä on Helsingissä kahdeksan, Vantaalla, Espoossa, Turussa ja Hämeenlinnassa kolme kussakin. Hämeenlinnassa otetaan mukaan vielä kolme työyhteisöä, joissa työyhteisöjen välittäjäryhmät eivät toimi, ja 12 työtöntä maahanmuuttajaa ns. Into Work- kokeiluun.

Osallistuvat ammattiliitot ovat Palvelualojen Ammattiliitto, Rakennusliitto, Kunta-alan ammattiliitto, Postiliitto, Metallityöväenliitto, Valtion- ja erityispalvelujen ammattiliitto ja Kunnallisvirkamiesliitto. Päätoimisen henkilöstön on kaavailtu muodostuvan projektipäälliköstä, neljästä koordinaattorista, joista kaksi on maahanmuuttajaa, sekä projektisihteeristä. Perustettaviin ryhmiin tulee maahanmuuttajien, työntekijöiden, ay-liikkeen ja työnantajien edustus.

Postiliiton tiloissa Helsingin Hakaniemessä pidettiin maanantaina 03.12.2001 tiedotustilaisuus ja paikalla olivat Postiliiton puheenjohtaja Esa Vilkuna, koulutussihteerit Seppo Kinnunen, minä ja Kiljavan opistolta projektipäällikkö Anneli Sintonen ja hankkeen sihteerit Heidi Marjakaarto.

Vilkuna suhtautui hankkeeseen myönteisesti ja totesi, että viiden vuoden päästä saattaa Suomessa palvelualoilla ja Postissakin olla suurtakin työvoimatarvetta. Tähän on hyvä valmistautua alkavan projektin puitteissa. Postiliiton liittohallitus päätti tiistaina 11.12 lähteä mukaan. Seppo Kinnunen ja minut nimettiin tähän EU:n sosiaalirahaston rahoittamaan hankkeeseen.

Toivotan kaikille hyvää uutta vuotta ja ensi vuoden mottona voisi vaikkapa olla: monikulttuurisuus on voimavara työyhteisössämme!

TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN

Työsuojeluvaltuutettu Mikko Poutanen

Vuosi on loppuillaan ja talviset säät ja jäät ovat lisänneet työmatkoilla tapahtuneita liukastumistapaturmia. Onkin ensiarvoisen tärkeää, että sellaisen sattuessa heti täytetään Postin sisäinen tapaturmailmoitus. Siinä on mainittava tarkasti kaatumispaikka, katu ja osoite, jotta on helpompi todeta mahdollinen korvausvelvollisuus.

Häkkien kasaus on ollut aina ongelma, jota ei pidä vähätellä. Se on sitä sen raskauden ja melun takia. Pakettihäkki ilman yhtä apuseinää painaa noin 110 kg ja sisäkkäin kaadettuna purettaessa, aiheuttaa n. 110 desibelin melupiikin. Sellainen vahingoittaa kuuloa takuuvarmasti. Kirjoitan tätä 5.12 ja näitä häkkiläjiä saamani tiedon mukaan alkaa ilmestyä "livenä" parin päivän päästä. Perusteluina on, kuten arvaatte, säästöt ja yritykset tunkea mahdollisimman paljon häkkeitä yhteen kuljetukseen. Laskelmat ja väitteet työn nopeutumisesta ovat suoraa lantaa, ellei sitten häkin kasaajia palkata joltain voimailuklubilta.

Olemme saaneet kuulla mitä kauheimpia tulosvaroituksia, mutta mielestäni Postilla menee edelleen melkoisen hyvin.

Rahaa on investoitu melkoisesti Atkoksen omistuspuhjan siirtämiseksi kokonaan Postin omistukseen. Investointien ja verojen jälkeenhän vasta lopullinen tulos muodostuu.

Yöruokailu on ollut kuuma peruna. Linaan Postitoimen työsuojelun keskustoimikunnan pöytäkirjasta kohtaa seitsemän.

"Yövuorolaisten ruokailu Helsingin postikeskuksessa:

Työsuojeluvaltuutettu Mikko Poutanen on lähettänyt kirjeen asiasta keskustoimikunnalle (liite 2)

Jouko Inkala on selvittänyt tilannetta. Postikeskuksen ruoka-automaateista oli ruoka loppunut elo-syyskuun vaihteessa. Inkala on myös selvittänyt, kuinka moni olisi halukas ruokailemaan yöllä. Halukkaita oli 2-3 henkilöä. Ruoka-automaatit olisi uudistettava siirryttäessä markasta euroon ja kaikkia vanhoja automaatteja ei kannata päivittää. Posti ja Amica tekevät kokonaistarveselvitystä. Selvitetään vielä syys-lokakuun vaihteen tilanne Pasilassa."

Kuten huomaatte niin Amica pitää huolta työnantajamme avustuksella työntekijöidemme hoikista linjoista. Kuitenkin tämä tuottamatonkin toiminta kuuluu ruokailusopimukseen. Sitäpaitsi en ole vakuuttunut, että kysely ruokailuun halukkaista olisi suoritettu kaikkien yötyötä tekevien keskuudessa asianmukaisesti (esim. Kelpo Kuljetuksen kuljettajat?).

Tätä kirjoittaessani työsuojeluvaltuutetun vaalit ovat kesken ja elän jännityksessä, jatkuuko toimintani tällä mielenkiintoisella ja innostavalla paikalla. Mutta kävi miten kävi, kiitän teitä kaikkia menneestä kaudesta. Se on sisältänyt paljon työtä, tappioitakin, mutta myös paljon iloja ja yhteisiä hyviä hetkiä.

Ja vielä: hyvää ja onnellista vuotta 2002 teille kaikille.

YRITYSKUVA

SÄHKÖPOSTIA ENTERMIEHILLE

PALAVERRISSA

KAHVIÖIDEN
AUKIOLLO-
AJAT
Pöytäkirja 10-20.0
Pöytäkirja 8-20.0
Uutiset 2-14
Cafeteria 9-14

VISIOITA

MAPPI
Ö

TURHAA
TIETOA

Lasselle

Olen kanssasi samaa mieltä. Uskomatonta, millainen vellihousumentali-teetti nykyään on vallalla. Toista oli talvella -39. Minun mielestäni on aivan oikein, että Osama Bin Laden jakaa murhakäskyjä. Yhdysvaltojen presidenttikin saa tehdä niin. Kirjoituksestasi huokuu kuitenkin sävy, jonka mukaan imperialisteja tulisi vain lännestä. Toivottavasti tämä on tahatonta noin rehdiltä kaverilta, kuin sinä olet. Unkarilainen kirjailija, nimeä en nyt muista - se jonka punikki Matti Rossi kavalsi 70-luvulla - oli sitä mieltä, että talvisota oli imperialistisen Neuvostoliiton hyökkäys rauhaarakastavan Suomen kimp-puun.

Että osataan sitä idässäkin.

Terveisin toverisi Timo Bomb

P.S. Minäkin olen hieman vainoharhainen. Oletteko huomanneet - kumma juttu -, että aina kun Suomen Kuvalehden päätoimittaja Tapani Ruokanen kirjoittaa massamurhaajista, hän läntisistä alan herroista mainitsee vain Hitlerin. Mielenkiintoista.

Karille!

Kunnes kuolema heidät erottaa, osa 3.

Olen joistakin asioista kanssasi samaa mieltä. En puutu niihin nyt. Kirjoituksesi ovat herättäneet mielessäni joitakin ajatuksia. Epäilit Kari Puron realiteettien tajua. Oletko itse ajan tasalla tässä keskustelussa? Oletko ajatellut miksi koko asia on nostettu esiin? Siksi, että KUKAAN ei ole valmis luopumaan mistään ja koska SAAMAJONOSSA ovat kyllä kaikki. Poliitikot tietävät tämän. Suomessa on kolmipuoluejärjestelmä. Sattuneesta syystä ne ovat muuttuneet ns. yleispuolueiksi. Todella mittaviin (kymmenien miljardien) budjettileikkauksiin ei ole valmis yksikään näistä puolueista - ei edes Kokoomus. Mittavat verotulot vaativat mittavan bkt:n. Kova

bruttokansantuote taas vaatii tekijänsä. Tästä päästäänkin eläkeikäkeskusteluun. Työtekevät ihmiset maksavat veroja ja nykyisenkaltaista eläköitymistä ei kansantalouden rakenne tulevaisuudessa kestä. Kansan huoltosuhde ja vanhushuoltosuhde räjähtävät tulevaisuudessa käsiin. 20 vuoden kuluttua yli 65-vuotiaita on puoli miljoonaa enemmän kuin nyt. Samaan aikaan työmarkkinoille tulee 3-400 000 työntekijää vähemmän kuin nyt. Yhtälö on mahdoton. Kuka tekee työt? Silloin bkt laskee. Verotulot laskevat. Mitä luulet Kari, mistä silloin leikataan? Minun mielestäni sitä ei ole kovinkaan vaikea päätellä. Tässä budjetin suurimmat menoterät:

- Sosiaali- ja terveysmenot, n. 48 miljardia.
- Opetus- ja sivistystoimi, n 30 miljardia.
- Työttömyysmenot, vaikea arvioida, n. 30 miljardia.
- Velanhoidot n. 23 miljardia.
- Puolustusmenot n. 10 miljardia.

Mistä rahat? Jäädäänkö kaikki viisikymppisenä eläkkeelle? Silläkö homma hoituu? Suureen ulkomaalaistuontiin en usko myöskään. Mikään suurista puolueista ei halua siihenkään asiaan koskea edes pitkällä tikulla. Vaihtoehtoja ei ole paljon.

Kansan ikääntyminen tulee nostamaan terveydenhuoltomenoja ties kuinka paljon. (Pelkkä diabetes miljarditollalla).

Tässä pari ajatusta:

- Kiristetään tulevaisuudessa keskiluokan verotusta, jotta saadaan homma hoidettua. Ei realistinen. Kokoomus ei siihen suostu ja tulee saamaan tahtonsa lävitse.

- Jätetään vanhukset heitteille.

- Yritetään hoitaa vanhukset. Se nielee paljon rahaa ja sitä ei enää jää perusterveydenhuoltoon. Yksityisen sektorin hoitovakuutukset yleistyvät ja niiden verohelpotusvaatimukset voimistuvat. Raha virtaa yksityiselle sektorille. Julkinen rapautuu. Köyhät ja pienipalkkaiset jäävät täysin heitteille. Realistinen vaihtoehto, koska Kokoomus - yllätys, yllätys- tulee saamaan tahtonsa lävitse.

Asiassa on monta muutakin mutkaa. Verotulojen vähentyminen uhkaa joh-

taa ekspansiiviseen kierteeseen, jossa edellämainittu heikentää infrastruktuuria, joka heikentää veronkantokykyä, joka heikentää infrastruktuuria, joka heikentää...

Työttömyydenkään mittavaan liukenemiseen tulevaisuudessa en usko. Jätkät, jotka kymmenen vuotta ovat istuneet keskikaljabaarissa yhteiskunnan tuen turvin, eivät sieltä enää lähde, vaikka työpaikkoja olisi joka sormelle.

Eläkkeenlaskentakeskustelukin lähtee siitä, että - onpa humaania - suurten ikäluokkien mihinkään etuihin ei kajo-ta. Kaikki vain kyynisesti tulevien pienempien sukupolvien maksettavaksi. Sinäkään et, Kari, puutu sanallakaan yksityisiin ostoeläkkeisiin. Niiden verovähenteisyys vasta onkin aivan perseestä, koska se on tulonsiirtoa persaukuisilta varakkaille. Sen verran ilkeä olen minäkin, että yhdestä asiasta olen varma: Ne punikit, jotka nyt ovat huutamassa, että eläkeikää ei saa nostaa, ovat ensimmäisenä huutamassa, että mistään ei saa leikata, kun rahat eivät riitä.

Eiköhän tätä jo tässä. Muistutan vielä peruslähtökohdasta: KUKAAN ei ole valmis luopumaan MISTÄÄN. Pyydän sinulta, Kari, julkista kannanottoa tässä lehdessä. Joko ratkaiset seuraavan yhtälön: Eläkeläisten määrän kaksinkertaistuminen + eliniän nousu + väestön ikääntymisestä johtuva terveydenhuoltokulujen kohoaminen + työssäkäyvien osuuden lasku = eläke- ja terveydenhoitokustannusten nousu x prosenttia. Kukaan ei ole sitä vakuuttavasti ratkaissut.

Toinen vaihtoehto on, että kirjoitat selkokielisen listan palveluista, joista sinä olet valmis tulevaisuudessa luopumaan.

Ystävällisin terveisin, toverisi Timo Bomb.

RUOKAA YÖVUOROLLE?

Ei ainakaan lähiaikoina. Allekirjoittanut osallistui ruokalatoimikunnan kokoukseen 22.11 ja Amican edustajan näkökulma asioihin tuli kyllä selväksi. Ei ruokailua yövuorolaisille, koska se on huonoa bisnestä. Duunarit ovat Amicalle kertakaikkiaan sen luokan riesa, ettei pahemmasta väliä. Ja kun meidät pitäisi vielä ruokkiakin, niin onhan se aivan liikaa. Kun otin kokouksessa esiin tunnetun tosiasian, ettei edes automaateissa riitä salaattit kaikille, koska ne täytetään liian aikaisin, oli Amican edustajalla vastaus valmiina: "On sieltä heitetty aamulla ruokaa pois". En epäile, etteikö asia näin olisi, mutta tarkoittiko lausahdus sitä, että ei duunarilla pidä olla valinnan varaa? Kurkusta alas kaikki vaan, mikä ehdolle laitetaan! (Toihan rimmaa!!)

Yövuorolaiset, älkää kuitenkaan vielä menkö kyykkyyn! Saimme alustavan lupauksen siitä, että Eväsreppu voitaisiin ehkä avata yövuorossa, koemiellessä, joskus Helmikuussa. Itse en usko, että näin tulee tapahtumaan. Tämän debatin keskellä on syytä muistaa eräs tosiasia, työnantaja maksaa meistä kaikista ateriatukea Amicalle, myös yövuorolaisista.

Kysymys kuuluu, mihin nekin rahat sitten menevät, jos yövuorolle ei järjestetä ruokailua? Siihen emme varmaan vastausta saa...

Pasi Poussu
Työsuojeluasiamies
Raskastuotanto/Koneympäristö

TYÖSUOJELUA RASKAALLA

Suomen Posti Oy:n työsuojelun toimintaohjelma on sitten valmis. Se on ensimmäinen laatuaan, sillä aikaisemmin Postilla ei sellaista ole ollut. Mielestäni olikin jo aika sellainen ohjelma saada. Raskaallakaan kun ei aina ole ollut kovinkaan selvää se, kenellä vastuu työsuojeluasioissa on. Postin työsuojelun toimintaohjelma tekee selväksi, että vastuu työsuojelusta on aina työnantajalla ja omissa ryhmissään työsuojelusta on vastuussa sen esimies. Olemme kaikki törmänneet joskus tilanteeseen, jossa esimies on ollut kovin vastentahtoinen työsuojelullisissa vastuukysymyksissä. Olisivatko ne ajat nyt takanapäin?

Moni on varmaan pohtinut, mikä on allekirjoittaneen rooli työsuojelussa. Olen henkilöstön edustaja työsuojelua koskevissa asioissa työpisteissä. Toimialueeni on raskaan tuotannon koneympäristö. Tehtäviini kuuluu osallistua työsuojelua koskeviin tarkastuksiin ja tutkimuksiin, osallistua sattuneiden työtapaturmien tutkintaan, tehdä esityksiä ja aloitteita työyhteisön kehittämiseen liittyvissä asioissa, tarkkailla työsuojelumääräysten noudattamista, ilmoittaa havaitsemistani epäkohdista työnantajalle ja työsuojeluvaltuutetulle, sekä huomauttaa työsuojelumääräysten noudattamisesta ja havaituista vaarakkeijöistä henkilöstölle.

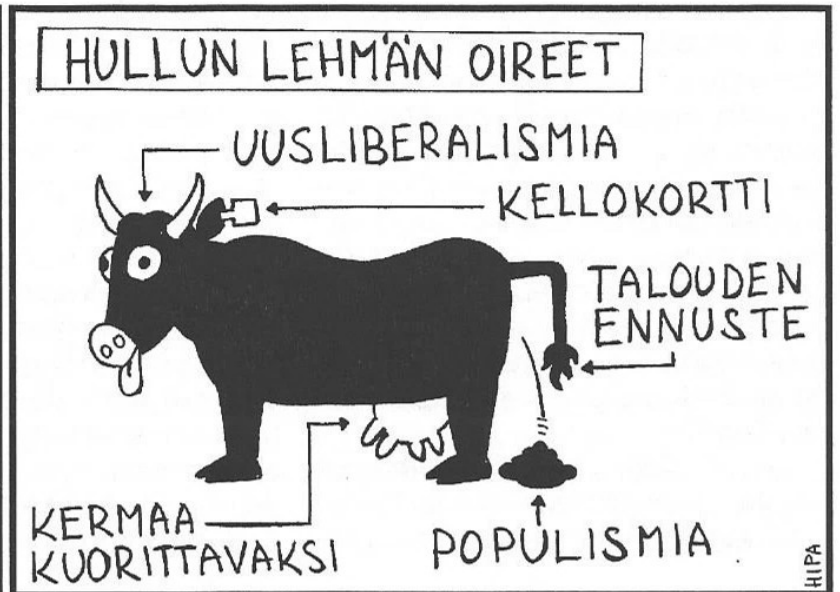
Työsarkaa siis riittää, eikä tämä sarka tule koskaan valmiiksi.

Mielestäni raskas tuotanto tarvitsee oman tarkennetun työsuojelusuunnitelman. Perusteet lähtevät oikeasta koulutuksesta, enkä tarkoita tällä vain uusia työntekijöitä, vaan myös talossa jo pitempäänkin työskennelleitä. Ensimmäinen askel olisi mielestäni kunnollisten työskentelyohjeiden aikaansaaminen. Niissä pitäisi ottaa huomioon työ-, työtapa- ja työturvallisuusohjeet. Vain yhdistämällä nämä kolme näkökulmaa, voidaan saada aikaan mielekäs ja toimiva ohjeistus, josta olisi todellista hyötyä meille kaikille. Esimerkki voisi olla tällä kertaa vaikkapa laatikoradalla työskentelevä henkilö, jolle kukaan ei koskaan ole kertonut, että parasta olisi tehdä se takimmainen torni valmiiksi ensin ja sitten vasta se etummainen, työskentelemällä oikein ko. työntekijä säästyisi monelta selkäviltä.

Eipä silti, ei koneympäristössä kyllä ole muutenkaan hajua ergonomiasta. Seuraavan kerran, kun tänne ollaan ostamassa uusia koneita, ergonomiakin voitaisiin ottaa huomioon, eikä vain sitä montako ziljoonaa nyssäkkää kone teoreettisesti pystyy tunnissa ränniin sylkemään. Toivossa on hyvä elää, sano tai!

Hyvää uutta vuotta kaikille!

Pasi Poussu
Työsuojeluasiamies
Raskastuotanto/Koneympäristö

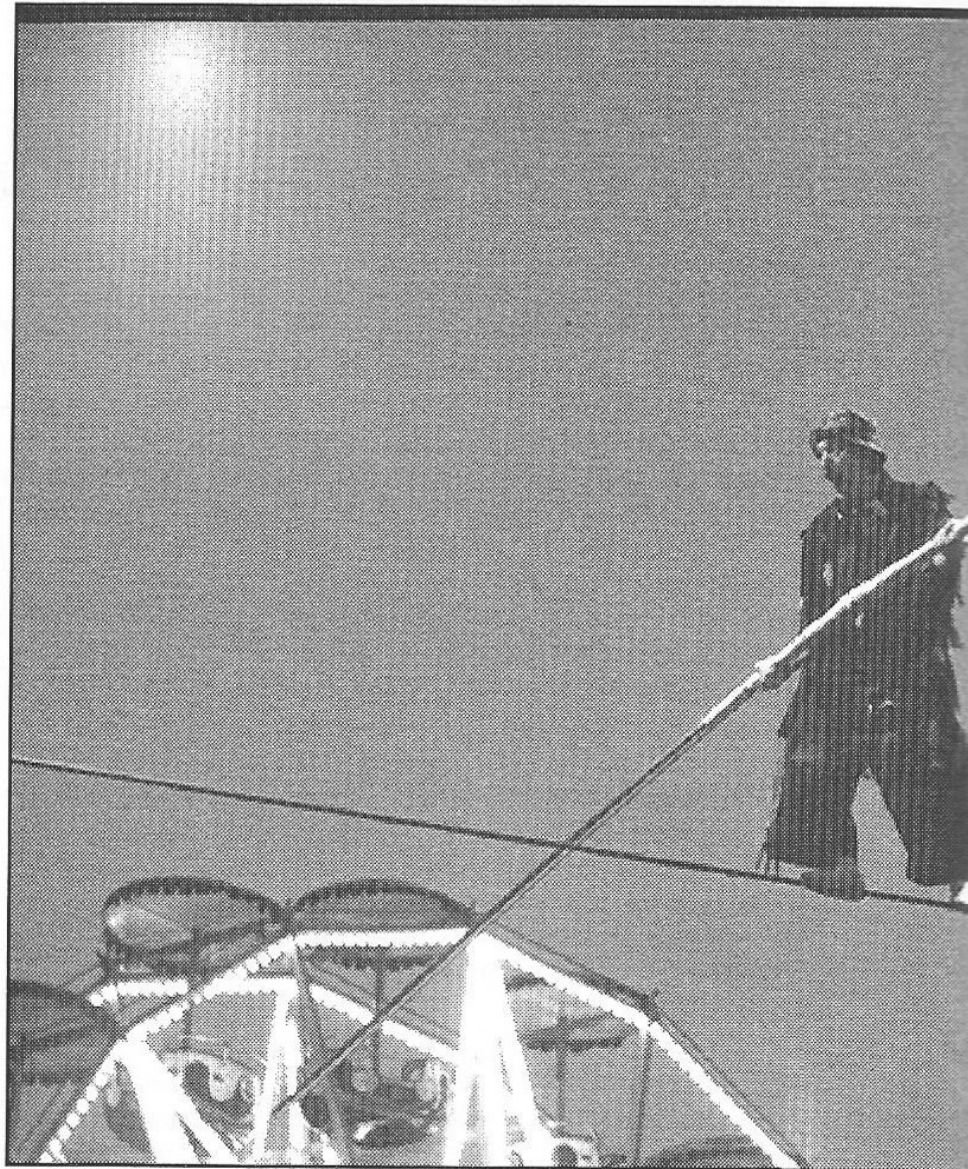
Teuvo Pykönen

ONGELMANA ESIMIES

Työntekijä kokee esimiehensä yleensä joko v-maisena, yhdentekevänä tai reiluna. Esimies on kuin nuorallatanssija, tasapainoilemassa omien pomojensa ja työntekijöitten välissä. Ennen esimieskuntaan oli tunkua, vielä aikaisemmin esimiehisuus oli jopa uran haaveiltu loppupiste. Nykyisin harvaa kiinnostaa moinen homma.

Se myös tuntuu työpaikoilla.

Yhdentekeviä esimiehiä on paljon, reiluja vähän.

Mihin työntekijä tarvitsee esimiestä?

Harvoin kysytään näin päin. Yleensä esimies on vain työnantajan edustaja ja runnoo tavallaan ylempiensä käskyjä alaspäin. Toki esimiestä tarvitaan. Hänen pitäisi tietää toiminta-alueensa työt. Mutta kun onneksi on luotu työpaikkakouluttajajärjestelmä ja kun vielä on pitkäaikaisia ammattityöntekijöitä, jotka todella tietävät miten työt on tehtävä, niin esimiehen ei tarvitse tietää kaikkea ihan täsmälleen ja posti kulkee siitä huolimatta. Esimies on yhteyshenkilö toisiin esimiehiin, jotta resurssit olisivat kohdallaan ja tiedettäisiin mitä pitää hoitaa vuorossa. Tässä alkaa jo paukkua esimiesten väliset suhteet, jos esimies pitää "oman ryhmänsä" puolta. Esimiehestä siis riippuu paljon, jos työntekijöitä ei ole riittävästi. Tämä koskettaa työntekijää. Itse asiassa yksittäisellä työntekijällä oikeus on vaatia esimieheltään päivittäin, viikkopalaverissa ja esimies-alaiskeskustelujen yhteydessä riittävää työntekijämäärää tehtävälle työlle.

Resurssimäärityksessä ei tule vetäytyä yleisten budjettitavoitteiden tai "ylempien" kuten tuotantopäällikön tai "pää-

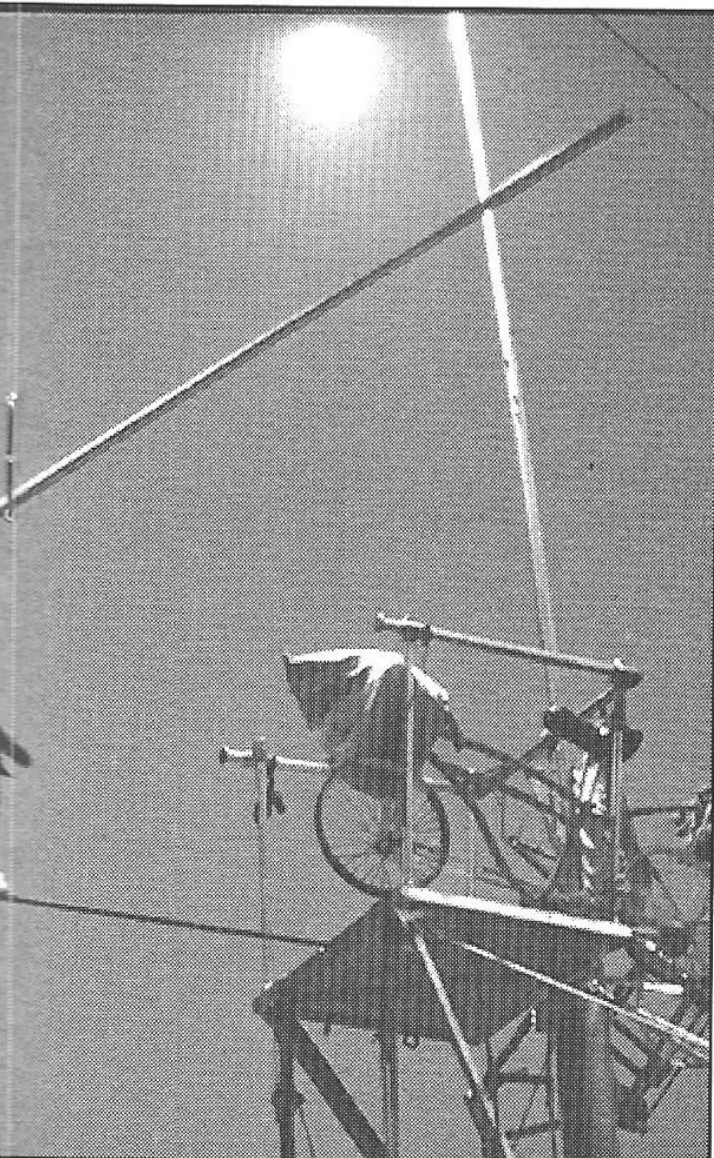
konttorin" tahtotilojen taakse, vaan niin työntekijöiden kuin esimiestenkin on kannettava vastuu. Työ tehdään siellä missä nyyttiin käydään kiinni, eikä missään suunnittelupöydällä. Tämä tahtoo aina vaan unohtua moneltakin taholta. Tietenkin edunvalvojen on vaikutettava rakenteisiin ja ratkaistava erimielisyydet, mutta perusjuttu eli työntekijämäärän ongelma lähtee ja ratkeaa vain perustasolla.

Esimiestä työntekijä tarvitsee ainakin lääkilähetteen saamiseksi. Kun on sairas, niin töitä ei tehdä. Ja edelleen, jos korvien välissä ahdistaa, niin ei pidä valittaa selkää. Tämän huomioimisella päästään, jos niin halutaan, kiinni myös työilmaperiiniin ja esimieheenkin, jos "ahistaminen" on hänestä johtuvaa työyhteisössä.

Esimiehet tekevät nykyisin yhä enemmän kirjoituspöytätyötä. Työntekijälle tärkein on rehan (resurssienhallinta-ohjelma) käyttö. Käytännössä kyse on palkanmaksutietojen syöttämisestä ja siirtämisestä. Palkan edestä töitä tehdään, siksi palkan täytyy olla oikein. Kun armas Postimme ulkoisti palkan-

laskennan Silta Oy:lle, niin palkanmaksujen virheiden korjaus on suuresti hankaloitunut. Kuitenkin niin vain on, että koneet tai ohjelmat eivät tee useinkaan lisää virheitä, vaan virheet ovat melkein aina syöttöpäässä. Jokaisen erityisesti osa-aikatyöntekijän - on syytä pitää kirjaa työvuoroluettelosta poikkeavista työvuoroistaan, esim. lisä-, ylijä pyhätoista jne. kellonaikoinaan. Luottamusmiehen kanssa voidaan epäselvät tilanteet sitten selvittää, mutta työnantajan virheet on voitava näyttää toteen. Siksi dokumentointia kannattaa jokaisen työntekijän harjoittaa, vaikka luottaisikin esimieheensä. Erehdyksiä aina kuitenkin sattuu, eikä kyse ole välttämättä ammattitaidottomuudesta tai huolimattomuudesta.

Esimies laatii lomalistaehdotukset. Asiallinen esimies ottaa ajoissa huomioon työntekijöiden näkemykset loma-ajankohdista, jo ennen niiden vahvistamista. Vahvistamisenkin jälkeenkin hyvä esimies pystyy joustamaan muuttuneissa lomatoiveissa ja myös muidenkin työaikojen suhteen. Esimiehestä lähtevät työaikojen muutossuun-

Kuva: J. Kaskimies

nitelmat. Älyttömissäkin ylemmän tason vaatimuksissa voi fiksu esimies työntekijöiden ja luottamusmiehen kanssa saada perustasolla toimivia ratkaisuja työaikoihin.

Esimies vastaa työturvallisuudesta. Hänelle on heti ilmoitettava, kun jotain on pielessä. Työsuojeluasiamiestä on myös syytä informoida, varsinkin jolle esimies reagoi mitenkään. Esimies tekee työtaturman satuttua heti tapaturmailmoituksen, joka osaltaan vaikuttaa työntekijäin saamiin korvauksiin. Myös läheltäpiti -tilanteista on tehtävä tapaturmailmoitus, jotta voidaan estää tulevat tapaturmat. Esimiehet ovat saaneet ohjeita jälleen kerran juuri tapaturmien osalta. Postin työsuojelun toimintaohjelmaa lukemalla voi perehtyä lisää esimiehen, kuten myös työntekijänkin vastuisiin.

Yksi tärkeä tapahtuma, jossa työntekijä kohtaa esimiehensä vuosittain, on henkilökohtainen arviointi. Tässä esimies-alaiskeskustelussa määritellään meillä käsittelyn palkkaliitteen mukainen henkilökohtaisen palkanosan (heko) prosentti pisteytyksen jälkeen. He-

ko voi olla korkeimmillaan 12%. Jos työntekijä on tyytymätön hänestä tehtyyn arvioon, on parasta heti kääntyä luottamusmiehen puoleen. Jos arviointi laskee toisenakin vuonna, niin myös palkka laskee. Siksi on vaadittava selkeä kirjallinen palaute erityisesti ns. kehittämiskohteista, jotta voi palauttaa tai nostaa palkkansa henkilökohtaisen arvioinnin kautta. Esimiehille arviointi on usein kova paikka, varsinkin jos palautetta - myönteistäkään - ei koko vuoden aikana ole työntekijälle annettu.

Esimies ei siis pyöri pelkästään työntekijöiden jaloissa, vaan hänellä on todella tärkeitäkin tehtäviä työntekijäin kannalta.

Työnantajan esimies

Työnantaja ei huvikseen maksa palkkaa edustajilleen. Esimieskuntaa on vähennetty ja tulevaisuudessa itseohjautuvuus tulee lisääntymään. Jonkinlaisia ryhmävastaavia tullaan varmasti aina tarvitsemaan, mutta toimiva työntekijäryhmä voi itse hoitaa paljonkin ns. perinteisiä esimiestehtäviä. Vielä ollaan vaiheessa, jossa työnantaja tarvitsee piiskureita hurjien kustannussäästöjen tekemiseksi. Esimiesten kannattaisikin nyt muistaa, että ensin saneerataan työntekijöitä ja sitten seuraava porras.

Esimieskuntaa on kierrätetty eri tehtävissä ja myös vaihdettu kiivaaseen tahtiin. Niin sanotut pitkän linjan esimiehet, joita kiinnosti postin kulku (nykykielellä: prosessi), ovat kadonneet takaisin riviin tai ulos talosta. Samalla katosi merkittävä kokemus ihmishuohojohdamisesta. Ei tietenkään ole niin, että esimiehet ennen olivat työntekijäystävällisiä kaikki tyystin, mutta luontevalla johtamiselle oli paremmat olosuhteet puolin ja toisin.

Esimiehet ovat nuortuneet. Samalla he ovat kokemattomampia ihmishuohojohdajain osalta. He saattavat osata tietokoneen käytön ja vastata oikein koulutuksensa aikana "tenttitehtäviin". He osaavat myös miellyttää omia esimiehiään ja oppivat nopsaan laulut kustannustehokkuudesta, tulokortista, mittareista, visioista ja kohta missios-takin. Usein kuitenkin, esimiesyksilöstä riippuen, viestinnälliset kyvyt ovat heikot. Kun käsketään "sitouttamaan henkilöstö" tavoitteisiin, joita ei ole työntekijöiden kanssa tehty, niin käskemällä se ei onnistu. Nuoret esimiehet saattavat töksäytellä pahastikin, kun työntekijällä on oikeasti ongelmia ja huono päivä menossa. Kokematon kun ei vain näe ihmiseen, eikä ehkä pysty samais-

tumaan jos omalle kohdalle ei vielä ole sattunut vaikkapa lapsen syntymää, avioeroa tai läheisen kuolemaa. Koke-musta ei millään kursseilla opi, eikä työnantajan vaatima jäämäkkyys johtamisessa aina natsaa empaattisen käyt-täytymisen kanssa.

Työnantaja todellakin myös edellyttää paljon esimiehiltä. Aiemmin vaadittiin prosessin tuntemus ja tukihenkilöt hoitivat kirjalliset hommat. Sitten rassattiin tukihenkilöt ja työt siirrettiin esimiehille ja samalla vaadittiin olemaan myös valmentajia. Valmentajan piti saada irti työntekijästä enemmän. Nyt esimiehen pitää pysyä budjetissa, seurata avainmittareita, istua palavereissa, tehdä kartoituksia ja raportteja ja ties mitä. Esimies voi käytännössä valita millainen on. Hän voi jumittua tietokoneen ääreen -aikaa pelaamiselle ja surffailulle netissä on entistä vähemmän- tai sitten höösätä joka puolella tukka putkella, eikä mistään oikeastaan tule kun- nolla valmista.

Esimiehiä yritetään kouluttaa syste- maattisesti. Jumalattoman tietomäärän lisäksi, yritetään heitä myös opettaa suunnittelemaan jopa omaa kehittymis- tään. Tällä tavalla valikoituu ns. kirja- viisasta esimieskuntaa lisää johtoon. Työntekijöiden kanssa toimeen tulevat esimiehet karsiutuvat, elleivät pärjää ns. koulunpenkillä. Voit kirjoittaa kou- lutuksessa tai jossain omaraportissa tai kertoa omassa kehityskeskustelussasi, että osaat vuoropuhelun, mutta käytän- nön elämässä käsket. Kun pitäisi sopia, niin määrää, ellei työntekijä anna pe- riksi. Vanha kunnon teorian ja käytän- nön ristiriita vallitsee laajasti. Ajatus sii- tä, että työntekijät valitsisivat esimie- hensä alkaa tuntua aina vain ajankoh- taisemmalta, vaikka joskus siihen mi- näkin suhtauduin tosi nuivasti. Ainakin voisi olla kunnollinen palautejärjestel- mä, jolla mölhöimmät esimiehet työn- tekijäin (ja samalla prosessin) kannal- ta, siirrettäisiin riviin kasvamaan.

Mistä esimiehet?

Jos esimiesasema ei enää houkuttele, niin kuin ainakin postitehtaissa on käynyt, niin mistä on kysymys? Työtä pidetään ilmeisesti liian vaativana? Työmäärä ja palkka eivät vastaa toisi- aan? Edunvalvonnallisesti esimiehet ovatkin syvällä. Iso osa aikanaan jär- jestäytyi Tietoliikenneliittoon, joka on menettänyt sopimisoikeuden ja erimie- lisyksiä on äärimmäisen vaikea saada ratkottua. Jos esimies on järjestäytynyt esimerkiksi valtakunnalliseen postiliit- tolaiseen Postin Erityisryhmät ammat- tiosastoon, niin pääluottamusmies löy-

tyy, jolla on neuvotteluoikeudet. Esimiesten palkkaus on muuten monissa tapauksissa alle Postialan työehtosopimuksen, mutta jos alistuu kusetukselle niin minkäs sille voi.

Korkea kynnyks on myös lähtö rivistä esimieheksi pyrkimään. Ainakin vanhemman työntekijäporukan mielestä kyseessä on pyrkyryys. Toisaalta voisi ajatella, että parempi tutumpi esimies kuin nuori nulkki. Sitten on vielä se valitettava tosiasia, joka ei näy muuttuvan. Vaikka olisi kuinka "hyvä mies" ennen lähtöään esimieheksi, niin alkuvaiheessa aina kihautaa se kuuluisa kelmainen neste päähän. Sen voisi kyllä yrittää kestää, kihahdus kun vaikuttaa niin kovin peri-inhimilliseltä.

Sukupuoli ei muuten auta esimiesasemassa sitten mitään. Kokemus on näyttänyt, ettei nainen ole yhtään pehmempi esimiehenä. Tälle kyllä löytyy hyvä selitys, sillä naisen on oltava moninkertaisesti miestä mulkumpi, että häntä nostettaisiin ylöspäin. Tämä miehinen kehityskulku on näkynyt erityi-

sesti keski- ja ylijohdossa. Tai sitten naisen on oltava kolme kertaa pätevämpi kuin hakijamiehet valituksi tullakseen.

Kolme vuotta sitten esimieskoulutuksessa korostettiin mm. seuraavaa pelisääntöä johtamisessa: "Toiminnan aikaansaaminen edellyttää ammattitaitoista, innostunutta ja motivoitunutta henkilöstöä. On löydettävä asioiden johtamisen ja ihmisten johtamisen välinen tasapaino". Tämähän on itsestään selvää, mutta aina vain vaikeampaa on löytää esimiehiä, jotka tämän haasteen täyttävät myös työntekijöiden kokemana.

Esimiesten osa ei tule olemaan helppompaa tulevaisuudessa. Esimiesten kannattaisi nyt tykönäen miettiä sitä, että ollessaan kahden tulen välissä, jos toiselle kumartaa, niin toiselle pyllistää. Takapuolelle kun voi antaa kenkää molemmiin puolin. En yhtään ihmettele, että Postiliiton järjestämässä esimiesten, suunnittelijoiden ja tutkijoiden seuraavassa tapaamisessa on teemana - yllätys-yllätys - jaksaminen. ■

ULKISTA Hannu Penttinen

Ulkomaan postin asioista kirjoittaminen Pasilliin on jäänyt Teutorin, Hannun ja Mikon harteille. Kiitos teille. Toivottavasti jatkossa löytyy myös meidän ulkkilaisten omiakin kirjoituksia.

Mennyt vuosi on ollut tavanomaisesti muutoksia täynnä. Tilanne on nyt odottava, mihin ja minkälaisena Ulkomaan Posti sijoittuu Postin organisaatiossa.

Ongelmia ilmeni loppusyksystä Ulkin sisälläkin, johtuen taaskin tutusta resurssipulasta, kun kesäapulaiset jättivät talon. Resurssit yksinkertaisesti loppuivat. Lähtevän puolella tämä aiheutti jäämiä siinä määrin, että päällikkökin reagoi asiaan. Käytiin neuvotteluja ja pidettiin työmaakokouksia, joissa myös työsuojeluvaltuutettu Mikko Poutanenkin oli mukana. Henkilöstö joutui venymään kohtuuttomasti vuorovajausten johdosta. Esimiehet olivat aika kovan paineen alaisena, koska vuoroihin ei riittänyt väkeä ja jäämiä tuli. Taisi käydä jo terveydenkin päälle. Marras-Joulukuun lomattomat kuukaudet tulivat ja pelastivat tilanteen, sekä jonkinmoinen ratkaisu, jolla nyt voidaan keskittyä jouluruuhkaan. Ongelma on siis edessä ensi vuoden alusta, kun lomat alkavat ja jouluapulaiset poistuvat. Toivottavasti jotakin kuitenkin opittiin, eikä samaa rullanssia tarvitse läpi käydä.

Ensi vuoden budjetti ja toimintasuunnitelma esitellään 17.12.2001, ainakin ilmoitettu palaveri on silloin. Nyt kun säästöt kohdistuvat hallintoon ja tuotannon tukeen, on mielenkiintoista nähdä mihin ne loppujen lopuksi kohdentuvat. Huomaako joku duunari olevansakin hallintoa.

Työssä jaksaminen ja terveenä pysyminen lienevät tämän päivän polttavimmat kysymykset. Vuorovahvuudet ovat yksi olennainen tekijä, ainakin meillä, joka vaikuttaa molempiin ja nopeasti. Toinen yhtä vaikuttava tekijä katkeamattomassa kolmivuorotyössä, on vuorokierto. Työympäristöstä nyt ei voi puhua Ulkin kohdalla. Ei sinne paljon vierailijoita tuoda ja jos tuodaan, niin nopeasti viedään toimistotiloihin. Samat välineet siellä vielä on kun Pokista siirryttiin ja osa on Kymppin peruja (Nuoremille tiedoksi: Se tarkoittaa pääpostitaloa Mannerheimintielle jossa osa Ulkista oli ennen vuotta 1979). Kateellisena lueskelin edellisestä Pasillista Teutorin juttua Malmön postikeskuksesta.

Meillä manuaalisuus lienee lähempänä 110%. Hissi toimii joskus napista, tosin alussa sitä nappiakin piti painaa koko ajan, muuten pysähtyi. Toivossa silti eletään, että Ulkkikin paikkansa löytää organisaatiossa ja saa hiukan pitkäjänteisempää suunnittelua ja ammattitaidolla.

Kaikesta huolimatta PAREMPAA UUTTA VUOTTA KAIKILLE!

Pasilan osaston jäsen, sairaseläkkeellä oleva Kai Backman palkittiin Huonon Kirjallisuuden Seuran Talikko-palkinnolla 2001, eikä suinkaan syyttä suotta. Kuten hyvämuistisimmat lukijamme hyvin muistavat, saimme esimakua hänen kirjallisesta tuotannostaan jo kuluneen vuoden ensimmäisessä Pasillissa.

Kirjailija Backman on ystävällisesti omasta ehdotuksestaan lupautunut Pasillin kulttuuriosaston vakituiseksi avustajaksi, joten saamme nauttia tulevaisuudessakin hyvästä huonosta kirjallisuudesta. Otamme tarjouksen kiitollisina vastaan.

Huomautan kuitenkin, että seuraava tarina voi ja varmasti vaarantaakin mielenterveytenne.

Toimitussihteeri

Kai Backman

PUUKKO

Herraseurue istui yksityisasunnossa pelaamassa korttia. Tarjolla oli myös alkoholijuomia. Mitä enemmän herrat pelasivat ja joivat, sen enemmän he juopuivat, sekä viinasta, että pelaamisesta. Myös käytetyt panokset kasvoivat arveuttavalla tavalla. Tupakansavu oli huoneessa sakeaa ja puheensorina oli muuttunut suoranaiseksi huudoksi. Eräs miehistä lyö potin nokkiin ja toinen lyö takaisin. Edellinen voitti pelin, jossa oli rahaa 250 tuhatta. Hävinneeltä loppuivat rahat ja hän oli aivan varaton. Kello oli neljä aamuyöllä. - Anna 50 markkaa potista, jotta saan edes taksin saatana, kiroaa hävinnyt. Syntyy jäätävä hiljaisuus, jonka rikkoo voittajan harkitseva ääni. - Tässä on 50 markkaa, mutta älä tule koskaan takaisin. Mies lähtee pelipöydän äärestä ja rappuun johtava ovi kolahtaa. Seuraa hetken hiljaisuus, kunnes peliä taas jatketaan.

Neljällä pelaajalla on hyvät kortit, mutta kaksi heistä luopuu pelistä. Kaksi jäljelle jäänyttä pelaajaa nokittavat vuoron perään, kunnes potissa on puoli miljoonaa riihikuivaa rahaa. Tunnelma on tiivis ja jännittynyt, eikä kukaan uskalla mennä kuselle. - Potti nokkiin, sanoo punapäinen pelaaja, jolla on liian kireät farkut jalassa ja päässä vanha kaurahattu. Hattu on pelipiireissä saanut nimensä siitä, että siihen on

liimattu kaurantähkä kiinni onnea tuottamaan. Nyt sitä todellakin tarvittaisiin, sillä hänellä oli olosuhteisiin nähden vain kohtuullinen peli. - Katson, sanoo vastapelaaja äänellä, joka Kaurahattun mielestä kuulosti tuomiolta. Kaurahattu hävisi pelin. Kaivaessaan povitaskuaan maksaakseen osan panoksestaan sekillä, hän sekkivihon sijasta nosti vahingossa puukon taskustaan. Puukon hän oli ottanut mukaansa lähtiessään kodistaan, ikään kuin vahingossa, vaikka tiesi sangen hyvin uhkapelin sanomattoman säännön: ei aseita pelitilaan. Kaikki katsoivat uhkaavina Kaurahattua.

Kaurahattu tiesi, ettei mitään ollut tehtävissä. Hän pudotti lompakkonsa ja puukkonsa pöydällä lojuvan rahakasan päälle. Se oli teko, joka pelasti hänen henkensä. Voittaja otti puukon pöydältä ja muiden pitäessä Kaurahattua kiinni jaloista ja käsistä, hän leikkasi tältä puukolla molemmat silmäluomet irti. Sen jälkeen he heittivät hänet neljännen kerroksen parvekkeelta alas ja jatkoivat peliään. Kaurahattu selvisi pudotuksesta hengissä, saaden kuitenkin pahoja vammoja eri puolille kehoaan. Myöhemmin hänestä tuli sokea.

Teuvo Pykönen

TEUTORIN KRISTALLIPALLO

Vuosi 2002 on arvaamaton. Kun tapahtunutta historiaa on vaikea tulkita, niin mutkaisempaa on ennustaa tulevaisuutta. Kullakin on kristallipallonsa. Postilla on budjetti, joka on ja jota ei ole.

Postin budjetti

Posti Oyj:n omistajavaltaa käyttää Liikenne- ja viestintäministeriö. Itse ministerinä on piakkoin kokoomuslainen Kimmo Sasi, joka liputtaa kilpailun nimien. Sasi edustaa Suomen kansaa. Eli jos Suomen kansa haluaa, että postipalvelut ovat tasaveroisia eri puolilla maata, niin Sasin pitäisi haluta samaa. Asia onkin niin, että jos Sasi (ja kokoomus ja hallitus) haluavat, että Postin pitäisi tuottaa vuonna 2002 voittoa 100 miljoonaa euroa, niin näin pitäisi tapahtua, vaikka Suomen kansa ei sitä haluaisi. Tai ainakaan Suomen kansa ei haluaisi sitä, jos palvelut eriarvoistuvat. Suomen kansa muodollisesti omistaa, mutta jotkut kansan edustajat voivat myydä kansallisuutta jos haluavat.

Posti Oyj tekee muodollisesti budjetin. Postille sen hallitus muotoilee tulostavoitteen. Budjetti on asiakirja, johon voidaan vedota vuoden aikana. Oikein olisi verrata tulosta aina edellisen vuoden toteutumaan, mutta enemmän voi saada irti, kun mättää korkean budjettiluvun ja yrittää verrata kaikkea toimintaa siihen. Postituotannossa ja koko Postissakin on nykytavoitteeksi otettu jo vuonna 2001 seurata budjetin toteutumista kolmannesvuosittain. Eli neljän kuukauden välein on voitu kiristää ja käydä säästökampanjoita. Kun pörssi maailmassa käydään tuloskatsauksia neljännesvuosittain ja Postikin joutuu OYJ:nä tekemään samoin, niin kohta eletään yhtä läpivuotista kustannus- ja säästökampanjaa.

Postilla on budjetti, mutta se pannaan koko ajan uusiksi. Budjetti on ja ei ole. Elävyys ilmenee hyvin kun katsotaan tuloksen muotoutumista. Postin hallituksen kautta välitetään laulua, ettei tu-

lostavoite toteudu: vuonna 2001 ei synny 500 miljoonan markan tulosta. Synny vain ehkä 250 miljoonan markan tulos. Samaan aikaan ei puhuta kuinka investoinnit ovat kasvaneet. Pelkästään yritysostoihin kulutetulla rahalla on tehty vaadittu tulos (mm. Atkoksen omistussuuden nosto 51%:sta 100%:iin, Capellan, Tietonauhan jne. ostot – no toki Falckilta tuli vähän rahaa Spacin myynnistä). Tärkeätä olisi katsoa omavaraisuusastetta, sijoitetun pääoman tuottoa ja omaa pääomaa. Jo vuoden 2001 kolmannen neljänneksen luvuilla voisi mennä pörssiin, jos yhtiö rakenne muuten olisi kunnossa. Kansan pitäisi omistajana tahtoa pörssiin menoa. Kansa ei ehkä halua enää seneroita, mutta sasi, elovaarat ja alhot han sen todellisuudessa päättävät. Muut vain kitisevät korkeintaan ja sitäkin vain siksi, kun eivät itse pääse vennamolaisittain osingoille.

Tosi rassa

Vuoden 2002 alusta astuu voimaan Suomessa voimaan Euroopan liberaalein postipalvelulaki. Se mahdollistaa kilpailun myös osoitteellisissa kirjeliikenteissä. Eli kohta Suomessa voi olla monia posteja. Ja puhtaita kermankuorintayrityksiä kannattavilla alueilla.

Työnantaja on käyttänyt uhkailusaan kahta järeää asetta. Koko haja-asutusalueen jakelu uhattiin ulkoistaa eli noin 1500 henkilötyövuoden työpanos. Tällä uhalla, ns. jakelun kehittämisen ja suunnitteluprojektilla (JAKSU) saatiin Postiliitto pakotettua valtaisaan saaneerukseen mukaan. Koko jakelutyö yhdessä ABC-uudistuksen kanssa tulee rasittavammaksi – enemmän työtä vähenevällä palkalla. Toinen uhkailu oli kilpailun avautuminen. Spekulaatiivista kilpailua varten perustettiin vuoden alusta Etelä-Suomen jakeluyhtiö Etelä-Suomen Kuljetuspalvelut Oy:n kautta. Tämä oli ensimmäinen yhtiömuutos, jota Postiliitto ei edes muodollisesti vastustanut. Valmistelu työntekijöiden ehdoista tehtiin vaihtelulopaus-

ten sitomina salaa. Postiliiton hallitukseen asia tuotiin valmiina tiedoksi -luonteisesti päätettäväksi. Tämä linjaus muuttaa Postiliiton strategian puhtaasti edunvalvonnalliseksi. Linjan muutos päätöstä ei sinällään ole missään tehty - on vain siirrytty pragmaattisesti uuteen: vie sie mie vikisen -linjaan.

Tällä uhkauksiin alistumisen tiellä ei sitten enää olekaan loppua. Rassa tulee olemaan tosi kova. Uskottavuus tulee olemaan kovilla, kun yritetään puhua työntekijöiden jaksamisesta. Kauanko jäsenet jaksavat ja kauanko jäseniä on ja kuinka paljon?

Tekninen kehitys

Todellinen uhka on painetun tekstin väheneminen tai sen fyysisesti siirtämisen väheneminen. Tästä on puhuttu jo vuosikymmeniä. Nyt vasta alkaa näkyä kirjeliikenteen kasvun pysähtymisen. Posti tosissaan satsaa sähköiseen viestinvälitykseen eli syö omaa kivijalkaansa tietoisesti. Ns. sähköinen bisnes ei tuota, mutta vaatii jumalattomia investointeja ja pikkufirmojen ostoja kalliilla rahalla. Ovatko panostukset oikeita, näyttää aika. Vai myydäänkö hankittu tietotaitopääoma sopivassa historian vaiheessa ulos tai otetaan joku kuorimaan kermaa mukaan. Senkin näyttää aika.

Kirjeliikenteen tuoteuudistus on vielä missio-asteella. Jos tehdään ns. postipalvelulaki-kirje, jolla on 95%:sti yönyli-nopeustavoite ja toisaalta bulkkikirje, jolla voi olla aikaa kulkea useita päiviä niin kaikki on pian toisin. PressX/M ja ykköskirje saadaan läpi nopeasti, kun sen kilpailijana on sähköinen viesti. Bulkkitarvareita voidaan siirrellä paikasta toiseen rauhassa. Ei tarvita montaa tehokasta konetta Suomessa - siis lajittelukeskusta. Suurissa jakelunlähetoimipaikoissa voidaan ajattaa vielä sekvenssikoneella lohkolajittelukin, joten sitten vain ABC-digihyllyihin kama ja ulos. Ja ulkona saa ollakin pitkään. Jos ei jakseta niin osa-aikaistetaan. Siinä sitä sitten haikaillaan mittajärjestel-

män perään, kun osa väestä on puhelimen päässä niin kuin ennen sataman prikkajätkät. Ja mitenkähän taloudellista kaikki onkaan. Kantajan nelipyörämopon lastin arvo on minimaalinen verrattuna nykyiseen. Pian huudetaan nopeutta ja kantavuutta mopoon. Ammatin arvostus ei välttämättä ole nykyistä vastaava ja jengiä voidaan ottaa kadulta jakohommiin. Aika synkkää kristallipallojuttua. Tällaiseen varautuminen vaatisi strategiasuunnittelua ammattijärjestönkin puolelta, mutta linjahan on valittu: puhdasta edunvalvontaa viimeiseen jäseneseen.

Ulkoistamista, yhtiöittämistä, pörssiin ja liittoumia

Posti ulkoistaa, kuten viimeksi palkanlaskennan. Posti yhtiöittää, kuten viimeksi ydinliiketoiminnaksi vielä vähän aikaa sitten pyhitettyä jakelua. Pörssikunnossa ollaan aivan pian. Poliittinen tahto syntyy 2003 eduskuntavaalien jälkeen, jos porvarit voittavat.

Posti liittoutuu. Lähinnä kehitystä on ollut LP-Logistiikkapalvelut Oy:n kautta mm. Rautakeskon kanssa. Ulkomaan postituotannossa sopimuksia on tehty kansainvälisten kuriirifirmojen kanssa. Kokonaan myytiin Spac Falckille. Kelpokuljetus on Danzasin enemmistöomistuksessa ja saneeraus on jatkunut.

Huulilla saattaa olla logistiikassa yhtiöittämiä. IT-yhtiö on jo perustettu. Vauhti on luja. Kansallisuusomaisuus hupenee ja entinen Posti pirstoutuu. Valittu edunvalvonnan tie mutkistuu ja vaikeutuu. Myös työnantajan järjestäytyminen saattaa olla yllättävä tulevaisuudessa. Liittomme elää tosi vahvaa muutosta toimintaympäristön muuttumisen takia. Ei edunvalvonnassakaan pidä kauan linja, jolla vanhojen työntekijöiden edut turvataan ja uudet saavat heikennykset. On korkea aika katsoa paitsi palloon, niin myös peiliin meidän kaikkien edunvalvojienkin!

Pasillin toimitus toivottaa
HYVÄÄ JA MENESTYKSELLISTÄ UUTTA VUOTTA
KAIKILLE PASILAN OSASTON JÄSENILLE JA LUKIJOILLEMME!

Joulu-uni

"Hyvää huomenta ja tervetuloa töihin!" kailotti vastaan-tuleva hymyilevä henkilö kättään heilauttaen. "Sinähän olet tänään tavallistakin pirteämmän ja haaskemman näköinen!" jatkoi tuo samainen ihmeolento. "Kävisikö Sinulle mitenkään se, että menisit tänään työskentelemään tavallisella normaalityösuoritusjoutuisuudellasi joko pieniin manuihin, tai pienten koneelle johonkin tehtävään, tai vaikkapa Muller Martinin kiehtovaan isojen kirjeiden maailmaan?"

Vai haluaisitko mieluummin tänään hiukan avarampiin maisemiin raskaan tuotannon moninaiisiin tehtäviin, tai vaikkapa "dekkariksi" vastaanottoon pelastamaan yhtiölle saamatta mahdollisesti jääviä miljoonia? Vai tekisikö mielesi jotain muuta - mitä tahansa täältä meidän HPoK Worldistä löytyvää tehtävää - harrastamaan työvuorosi ajaksi?

Sinun ei tietenkään tarvitse vastata heti, vaan vastausaikaa saat tietenkin kohtuullisesti sanotaan nyt tuonne ruokatuntiin saakka. Jos mitenkään voisit, niin ilmoittaisitko minulle vaikkapa ruokatunnin jälkeen mitä olet päättänyt loppuvuorollasi tehdä.

Jos et nyt tänään keksi mitään innostavaa, niin ei se mitään: älä ota asiasta turhia murheita, vaan palataan asiaan huomenna, jos päätät vaikkapa tulla töihin, siitähän huolimatta, että Sinulla niitä harrastuksia on niin runsaasti. Onhan se niin, että työntekeä on siinä mielessä inhaa, että se ainakin ajoittain häiritsee todella vakavasti vapaa-ajan viettoa ja muuta mielekästä ihmiseloa.

Jos kuitenkin päättäisit tulla työvuoroosi huomenna, niin saanen kainosti muistuttaa, että se normaalisti alkaa aamuvuoron osalta kello seitsemältä ja tämä ajankohta tulollesi kahta minuuttia vailla yksitoista aamupäivällä on tietysti inhimillisempi, mutta tuotannon kannalta hieman harmillinen, koska joitakin tunteja on tavallaan hukkaantunut niin sanottua tehokasta työaikaa. Mutta tottahan aina sattuu itsestä johtumattomista syistä takkuamisia niinkuin esimerkiksi, että kun yhdestä julkisesta vuorosta myöhästyy niin se johtaa siihen, että tietenkin myös väistämättä myöhästyy myös toisesta jatkovuorosta ja niin edelleen.

Mutta älä Sinä sillä kuitenkaan päätäsi vaivaa, sillä minun murheenihan se on, koska siitä minä muun muassa vastuun kannan (ja työnantajakin minulle siitä sen mukaisen korvauksen maksaa ...mutinaa...).

Niin tulipa mieleeni, että se henkilöstökyselykin on tässä juuri tulossa ja mielelläni minä vastauksen Sinultakin soisin

saavani, tai siis tietenkin työnantaja sitä odottaa, että voisi suunnitteluttaa tuotannon ja palkitsemiset ynnä muut sellaiset juuri henkilöstöä tyydyttävällä tavalla firman tärkeintä voimavaraa ajatellen. Siis Sinua ja teitä muita työntekijöitä tarkoitan. Voisithan Sinä tietenkin harkita myös sitä esimiestoiminta -kohtaa, josko sitä voisi hiukan säällisemmin arvostaa.

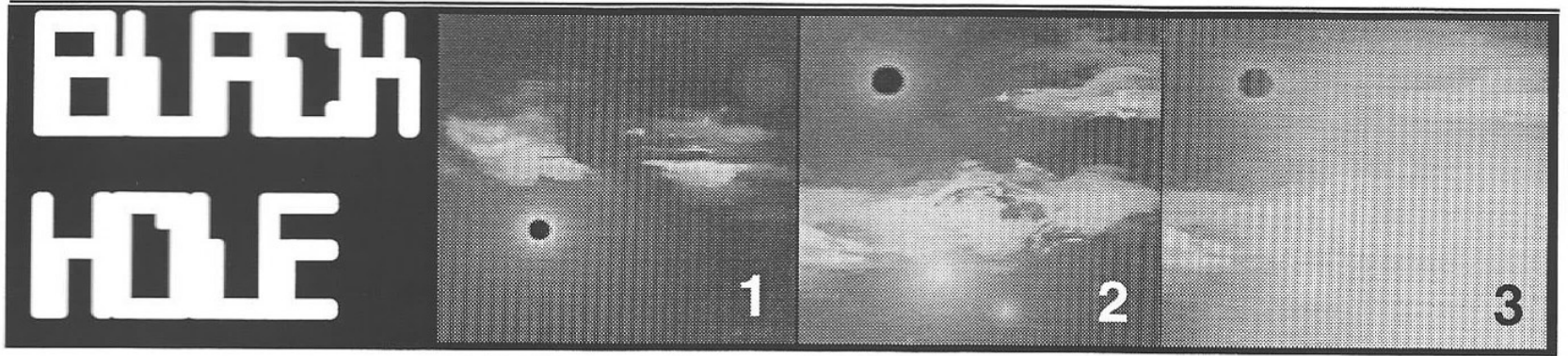
Ai niin, olinpa unohtaa, tässä on Sinulle puurolappu, jolla voit käydä nauttimassa lautasellisen joulupuuroa kertakäyttölautaselta tuolla rottalaaksossa. Tämänkin edun Sinulle tarjoaa työnantaja sen merkiksi, kuinka paljon Sinua ja antamaasi työpanosta arvostetaan. Edellisvuosien tapaista jouluruokaa ei nyt tänä vuonna tule, koska jotkut työntekijät eivät olleet tyytyväisiä jouluruuan laatuun, tai makuun, tai johonkin muuhun. Sitä paitsi Postin pitää nyt säästää kaikin voimin kaikista mahdollisista asioista, koska voitto uhkaa jäädä pienemmäksi kuin edellisinä vuosina - siis alle kaudensadan miljoonan - nyt on vakavana uhkana, ettei saavuteta edes kolmeasataa miljoonaa.

Mutta en minä Sinua nyt tämän enempää häiritse kun Sinun ruokatauostasikin on kulunut jo useita minuutteja. Terveisiä vaan kovasti perheellesi ja muillekin sukulaisillesi ja koetahan pärjätä tämä loppupäivä valitsemasi tehtävän tms. parissa!"

PRRRRRRR!!!! "PLOP!"
Se siitä.

Zorro

SAK :n jäsenmikro
- taloudellisesti ja turvallisesti
tietoyhteiskuntaan

Musta aukko Linjaalirattaiden tähdistössä hotkimassa vapaasti leijuvaa mannapuuroa (kuva 1) ja hetken yökittyään sylkäisee sen takaisin avaruuteen (kuva 2 - 3).
Kuvat:Sipoon URJA

YHTÄ PUUROA

Loppukesällä Venäjän presidentti Vladimir Putin kävi valtiovierailulla Suomessa. Kolmen sepän patsaalla oli järjestetty Vladimirin vastainen mielenosoitus. Oikein banderolleja ja kaikkea sellaista oheiskamaa. Mielenilmaisun tavoitteet olivat, että Karjala on palautettava Suomelle ja Venäjä pois Tsetseniasta ja heti tietenkin. Vaati-musta vauhditettiin kiivaalla ja visuaalisesti lapsellisen hyökkäävällä kyltillä: Putin verikoira! Mielenosoituksen käytännön järjestelyistä vastasi yksi, harmaahapsinen, raivokkaasti vaahtoava suursuomen rakentaja - valitettavan ilmeisesti jopa sotaveteraani, kolme Venäjältä Suomeen ajautunutta, kaikelta muulta kuin kunnan kansalaisilta näyttänyttä tshetsheeniä ja kolme Kommunistisen Työväenpuolueen kiihkomielistä agitaattoria. Katselin aikani tuota järjenvastaista menoa ja ajattelin: Tätäkö se globalisaatio sitten on. Periaatteista luopumista ja/tai niillä keinottelemistä. Vielä 70-luvulla tuon mielenosoituksen sidosryhmät olisivat olleet raikkaasti kiinni toistensa kurkuissa.

Syyskuun 11. päivän jälkeen mikään ei ole enää ollut entisensä. Jos vastustit sotaa, kannatit talebaneja, jos vastustit talebaneja, kannatit sotaa. Minä halusin vastustaa kumpaakin, mutta hyväksyin pitkän hampain sodan, koska vastustin talebaneja vielä sotaakin enemmän. On myönnettävä, että pakinoitsija oli kriisissä. Kristallinkirkas näkemys oikeudenmukaisesta maailmasta oli hävinnyt kuin tuhka tuuleen. Oli pakko ryhtyä ajattelemaan, oikein toden teolla. Mitä enemmän ajattelin, sitä vakuuttuneemmaksi tulin. Siis siitä, että olinkin aikaisemmassa elämässäni ollut - vastoin parempaa tietoa - vain kyyninen ja omaan elämänpääniin rajoittunut paskiainen. Nyt minun oli löydettävä kaikkiin mahdollisiin asioihin liittyvä yhteinen tekijä, jonka avulla voisin suunnistaa uudessa elämässäni ja uudessa maailmassa. Ja löytyihän se. Sukupuolten välinen tasa-arvo. Lukijaa täytyy heti valistaa, ettei kysymys kuitenkaan ole tiskivuoroista. Black Hole jättää haikeat hyvästit maailmankaikkeuden mysteerien pohdiskelulle ja ryhtyy pohdiskelemaan ihmisenä olemisen peruskysymyksiä. Gobaalisti! Mutta vasta ensi keralla.

Siirrytäänpäs nyt kuitenkin varsinaiseen aiheeseen. Se on puuro. Ja puuro se onkin vasta vakava asia. Ainakin pakinoitsijalle. Muistan unohtumattomasti (siis muistan, enkä voi unohtaa) kansakoulussa tarjotut kaurapuurot, ruispuurot ja ohrapuurot.

Niiden syöminen ruokailuun säädetyssä ja varatussa ajassa oli minulle mahdotonta. Monet oppitunnit kuluivat

koulun keittiössä puuroklönttejä pyöritellen ja ylenantoa pidätellen. Mutta syötävä oli. Siitä piti huolen lahjomaton ja haukansilmäinen, jo kypsään ikään ehtinyt keittäjätär.

Olin, siis historiallisista syistä, varsin järkyttynyt, saatuani kuulla, että Postin jo perinteeksi tullut työntekijöilleen tarjoama jouluateria oli muuttunut puuroksi. Pokkarissa työnantaja perusteli ratkaisuaan sillä, että tämän jo perinteisen jouluaterian laatua oli kritisoitu. Filosofinen lähestymistapa oli siis tällainen: kyllä hyvä puuro aina keskinkertaiset kinkut, rosollit, laatikot, salaattit, joulutortut jne. voittaa. Tosin viime vuoden jouluateria oli hyvinkin makoisa. En ainakaan minä ole kuullut siitä mitään pahaa sanottavan. Ja voiko olla hyvää puuroa?

Joulupuuro tarjottiin Rottalaaksossa. Tosi jouluihin ajatus! Menin muutaman työntekijäystäväni kanssa tutustumaan tarjoilupaiikkaan. Sisäänkäynnin vieressä oli kannustava ilmoitus: "Tässä tilassa asiaton oleskelu kielletty! (Tapaturmavaara)". Mutta mepä emme olleetkaan asiattomia. Olimme tärkeällä puuronäytöksellä. Meillä oli oikein lappu siitä todisteena ja kun varastotunnelin toisesta päästä kuului ääniä, kompuroimme sinne tapaturmia vältellen, miten parhaiten taisimme.

Puuronäytöksiin tarkoitettu tila oli erotettu ilmeisesti rotille tarkoitettusta tilasta kolmesta Suomen lipusta tehdyllä väliseinällä. Se vähän masensi mieltä, kun ajattelimme, ettei Suomen lipulle Postissa ehkä ole enää muunlaista käyttöä, mutta mielialaa paransi se, että puuro oli onneksi päässyt loppumaan. Siksi join vedellä jatkettua karpaloherukkamehua ja haaleaa glögijuomaa ja kahviakin. Pahvimukillisen kutakin. Ja kolme piparia söin. Yhden kunkin juomavaihtoehdon kanssa. Ja katselin ympärilläni. Ja kuuntelin kovaäänistä musiikkia. Ja tuntui todella typerältä. Eikä yhtään jouluiselta. Enkä usko, että puurokaan olisi tilannetta paremmaksi muuttanut. Minun kohdallani ehkä vielä huonommaksi.

No, mitä sitten ensi vuonna? Pala näkkileipää ja vähän sinappia? Ilmalan asemalla?

PMM
sopimus
00530/609

POSTILIITON PASILAN
OSASTO
PL 25
00231 HELSINKI

LÄHETÄ TIEDOT TÄLLÄ LOMAKKEELLA

OSOITTEENMUUTOSILMOITUS
UUSI OSOITTEENI ON:

ILMOITUS JÄSENREKISTERIIN
ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI
JÄSENMAKSUN KESKEYTYKSESTÄ
NIMI:

OSOITE:

SIIRRYN ELÄKKEELLE

_____ ALKAEN
JÄSENMAKSUN KESKEYTYSAIKA

KESKEYTYKSEN SYY X

__VANHEMPAINLOMA /ÄITIYSLOMA

__ASEVELVOLLISUUS

__SIVILIPALVELU

__OPISKELU

__MÄÄRÄAIKAINEN TYÖKYVYTTÖMYYSELÄKE

__VUOROTTELUVAPAA

__TYÖTTÖMYYS

__HOITOVAPAA

__PITKÄ SAIRASLOMA

__MUU SYY

__EN OLE POSTILIITON PASILAN OSASTON JÄSEN

PÄIVÄYS JA ALLEKIRJOITUS

Kun jäsentiedoissasi tapahtuu muutoksia, muista ilmoittaa niistä Postiliiton toimistoon ja / tai osaston jäsensihteerille. Jokaisessa Postimies-lehdessä on toiseksi viimeisellä sivulla ilmoituslomake, jolla helpoimmin pystyt kertomaan edellä mainituista muutoksista. Samantapainen lomake löytyy Pasillin takasivulta. Käytä niitä! Säännösten mukaan sairasloman palkallinen jakso on pisimmillään kolme kuukautta, joten pitkien sairaslomien tai muiden pitkien lomien osalta jäsenmaksukin keskeytyy ja siitä pitää ehdottomasti ilmoittaa. Kun työnantajasi tai ammattiosastosi muuttuu, muista täyttää uusi jäsenmaksun perintävaltakirja. Tilinauhasta on hyvä seurata, että jäsenmaksut ovat oikein ja ajallaan peritty. Tämä on erityisen tärkeää työpaikan vaihdoksen yhteydessä ja pitkäaikaisten poissaolojen jälkeen (armeija, äitiysloma, vuorotteluvapaa ym.). Jos joudut välillä työttömäksi ja työsuhdettasi jatketaan uudelleen on parasta täyttää jäsenmaksuvaltakirja palatessasi! Ikävin mahdollinen seuraus on, että työttömyyskorvaukset jäävät saamatta puuttuvien jäsenmaksujen takia.

JÄSENSIHTEERI SEIJA HAGMAN
020 451 7307

GOTT NYTT ÅR
till Pasila avdelningens medlemmar
önskar
SEKO Klubb Brev Tomteboda
STOCKHOLM